

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ կէս տարվանը 6 ռուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն Կամբարտան մէջ:

()տարաբաղաբայեք գիմում են ուղղակի
Тифлис. Редакция „Мелк“

Կամբարտանը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն)

Հայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Հայտարարութիւնների համար վճարում են
իրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մեր պատասխանը:—Ներքին տեսու-
թիւն: Դարձեալ Հայոց թատրոն: Նամակ
Խմբագրին: Ներքին լուրեր: Արտաքին տե-
սութիւն: Բէլգիա: Թերմէմանը էֆէքտը լու-
գրի թղթակցութիւնը: Արտաքին լուրեր:—
Խառն լուրեր:—Մշակիչ հեռագիրներ:—
Յայտարարութիւններ:—Տեղեկացոյց:

ՄԵՐ ՊԱՏԱՍԻԱՆԸ

«Մշակի» № 46 մէջ տպւեցաւ
մի նամակ Ախալքալայից, որի մէջ
ախալքալայիցները մեզանից խոր-
հուրդ էին հարցնում այդ քաղա-
քում «Արարատեան» ընկերու-
թեան համար փողեր հաւաքելու
գիտաւորութեամբ մի ընկերու-
թիւն հիմնելու մասին:

Ախալքալայիցների գիտաւորու-
թիւնը շատ գովելի է և այդ տե-
սակ ընկերութիւն շատ հեշտ է
իրագործել մասնաւոր կերպով ու-
րոշ թւով նուիրատուներ ունենա-
լով, որոնցից իւրաքանչիւրը կը
պարտաւորվի տարեկան մի յայտնի
գումար նուիրել յօգուտ ընկերու-
թեան:

Կամակի մէջ յիշված բոլոր
կէտերի հետ մենք համաձայն ենք,
միայն աւերորդ ենք համարում
պահանջել Կ. Պօլսի «Արարա-
տեան» ընկերութեանց, որ նա տա-
րուց տարի առանձին հաշիւ տայ
ախալքալայիցներին, որովհետեւ այն-
պէս էլ ընկերութիւնը իւրաքան-
չիւր տարի իր ընդհանուր հաշիւ-
ները տպում է և հրատարակում է:

Իսկ եթէ ախալքալայիցները կա-
մենում են հիմնել մի ընկերութիւն
և պաշտօնապէս հաստատել տալ
այդ ընկերութիւնը, մենք խոր-
հուրդ կը տայինք նրանց օգուտ
քաղել Բագուի Մարդասիրական
ընկերութեան կանոնադրութեանց,
յարմարեցնելով այդ կանոնադրու-
թիւնը բոլոր հայերի մէջ լուսա-
ւորութեան տարածման գործին:

Ի հարկէ այդ տեսակ ընդար-
ձակ կանոնադրութեամբ մի ընկե-
րութիւն աւելի լաւ կարող է ա-
ջողվել Կովկասեան մայրաքաղա-
քում, քան թէ փոքրիկ Ախալ-
քալայում, բայց որովհետեւ մտքի
սկզբնաւորութիւնը պատկանում է
Ախալքալային, թող փորձեն:

Այնու ամենայնիւ մեր անկեղծ
կարծիքը և համոզմունքը այն է,
որ ախալքալայիցները լաւ կանխին,
եթէ առանց ընդարձակ ձեռնար-
կութեան պլաններին հետեւելու,
սկզբին ձեռք տային մի համեա-
մանաւոր յանձնաժողովին, հոգա-
բարձութեան պէս, որի նպատակը
և պաշտօնը կը լինէր նուիրա-
տուների տարեկան նուէրները
հաւաքելու և «Արարատեան» ըն-
կերութեանը հասցնելու, իսկ յետոյ
տեսնելով որ գործը լաւ է գնում
ձեռք տային և մի հաստատ ընկե-
րութեան հաստատութեան:

Այն ժամանակ այդ տեսակ
ընկերութիւն կը հիմնվէր հա-
տատ հիմունքների վրա, և ան-
դրկովկասեան ուրիշ հայաբնակ
քաղաքները տեսնելով տարիների
ընթացքում որ գործը աջող է ըն-
թանում, ժամանակով կը հետե-
ւէին ախալքալայիցների օրինակին:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԴԱՐՁԱՆԱԼ ՀԱՅՈՑ ԹԱՏՐՈՆ

Վերջապէս մենք ունենք թատրոն:
Պ. Գրիգոր Արծրունին յարմարեցրեց իր
գաղթէպի անկիւններից մինը թատրոնի շե-
նութեան համար: Թատրոն կայ ուրեմն:

Կան հին և նոր թատրոնական ոյժերը:
Հին ոյժերից մնացել են չորս թէ հինգ ան-
ձինք միայն, այնպէս որ այդ հին ոյժերը կոր-
ցրին իրանց ամբողջութիւնը (ensemble): Նո-
րերը գեռ ևս անկանոն կերպով կազմակերպ-
ված լինելով, նրանց վրա առ այժմ յոյս դնել
անկարելի է:

Այս որոշ գումար մինչև տաս հազար
րուբլ որ հաւաքվեցաւ շնորհով Հայ թատ-
րոնի մշտնջենական աշխատակցի իշխան Նա-
զով Թումանյանից և Հայ թատրոնի գաղա-
փարի համար իր կեանքի ամբողջ ոյժերը
նուիրող Գ. Սուեդուկեանցի: Կայ ընտր-
ված մասնաժողով որ բաղկացած է Թիֆ-
լիսի Հայ կնոսկիւղէնցիայի ամենայնայնի ան-
ձինքներից:

Մտած է այժմ իրագործել Հայոց թատրո-
նական խումբը:

Բայց ի՞նչ է հարկաւոր անել, որ կանո-
նաւորվի մի լիակատար, օրինաւոր թատրոնա-
կան խումբ, որ կարողանար առաջ տանել
Հայոց թատրոնի բեմական գործը: Նրբ կայ
արդէն թատրոնի շնութիւն, կայ գումար,
կայ Հայոց թատրոնի գոյութեան համար
հոգաբարձ նշանաւոր անձինքներից կազմված
վարչութիւն, ուրեմն մտած է միայն կազմել
խումբ:

Ն, ահա, իմ կարծիքով, ինչպէս է հար-
կաւոր կազմել այդ խումբը: Կնչպէս ասացի
կան երկու ոյժեր, հինը և նորը: Առաջինից
մնացել են միայն մի քանի անհատներ, իսկ
երկրորդը կազմում է մի ահագին լէ գի օն, որ
սիրոված է ամբողջ Թիֆլիսում, կրելով իր վրա
սիրողների անունը: Ուրեմն են այդ սի-
րողները. հասարակութեան ամեն զաւա-
կար գին պատկանող թատրոնական արհես-
տին ընդունակ և անընդունակ տղամարդիկ և
կանայք: Բայց եթէ մէկ տեղ հաւաքէինք
այդ բոլոր թատրոնականներին և ձեռնամուխ
լինէինք որոշել ընդունակներին անընդունակ-
ներէն, կը մնար մի փոքրիկ խումբ, որի վրա
աւելացնելով հին ոյժերից մնացած, գործու-
նէութեան համար մի քանի դեռ ևս ըն-
դունակ անհատներին, այն ժամանակ կը
կազմվէր մի գորաւոր խումբ: Այն ժամանակ
կորոշվէին իսկական թատրոնականները, ու-
րոնց միայն նպատակը կը լինի Հայոց թատ-
րոնի իր ազդեցիկ և նրա առաջա-
դիմում թիւնը, թատրոնի համար հո-
գաբարձ վարչութեան իրաւունքների հսկողու-
թեան տակ:

Բայց այդ խումբը պիտի կազմվի իսկական,
անկեղծ, անաչառ թատրոնականներից, որոնք
իսկայն պիտի բաժանվին երկու կարգ. մինը պա-
րունակելով իր մէջ թատրոնական ամենահար-
կաւոր, հազաւակտ ոյժը, այն է կանանց ոյժը,
պիտի խորշի միակից, անուանելով իրան սի-
րողներ և գրօշմելով միւսի ձախտին արհա-
մարհական գերասան անունը:

Սիրողների խմբին պատկանող թէ աղա-
մարդիկ և թէ կանայք իսկայն կասն. ես
ի՞նչպէս կրեմ դերասանի անունը, երբ դա
այնքան արհամարհական է: Ն, կը սկսեն
գործել առանձին, խանգարելով միւս խմբի
գործունէութիւնը: Ի հարկէ ես հասկանում
եմ որ կը գտնվեն և բացառութիւններ, ու-
րոնք գործած որ և է բարեգործական ան-
հրաժեշտ պատճառից, հազիւ թէ տարվայ
մէջ մի երկու անգամ դուրս են գալիս բեմ:
Մնաք պատիւ են բերում Հայ հասարակու-
թեանը և նրա դեռահաս թատրոնի գործին:

Գերասան անունից խորշող սիրկներին և
պարոններին ես կասեմ. մեղանում չը կան
դերասաններ: Գերասանը նա է ով ապրում է
դերասանական արհեստով, ով ունի իրաւունք,
տեղ և միջոց վատասկելու այդ արհեստով
իր օրական ապրուստը: Մեղանում չէ եղել
և չը կայ ոչ մին, որ ապրէր լոկ այդ ար-
հեստով:

Վերջապէս թող դարձեալ որոշվեն այդ
պատկերի սիրողները, այդպէս անուանած
դերասաններից, բայց ի՞նչ չը գործել միա-
սին, քանի որ երկուսի նպատակն է նոյնը.
Հայոց թատրոնի օգուտը: Թող սիրողները և
դերասանները որոշեն իրանց մէջ գործու-
նէութեան մի ընդհանուր նախագիծ, եւս
թարկելով թատրոնական մի որոշ վարչու-
թեանը, որ կայ և որ պիտի հոգայ միայն
թատրոնի առաջադիմութեան համար: Թող
կանոնը լինի երկուսի համար ևս մի և նոյնը
և գործունէութիւնը ընդհանուր: Թող սի-
րող իրան սիրող անուանի ափշլայի վրա,
դերասանից որոշվելու համար և եթէ ու-
զէ, իր վատասկածը նուիրի իր ցանկացած
բարեգործական կամ մարդասիրական նպատա-
կին:

Եթէ այդպէս չը գործենք, այլ ընթանանք

միմեանց դէմ մրցութեան ճանապարհով մի
ոյժը կը քանդէ միւսի կառուցած շէնքը և
երկուսը միասին կը հասնեն մի շատ փութը
հետեանքի՝ Հայոց թատրոնի կատարեալ կոր-
ծանման, մինչդեռ մենք չունենք ոչ հաստատ
թատրոն, ոչ թատրոնական արհեստ, ոչ մի-
ջոց և յարստե ժամանակ միմեանց դէմ մր-
ցութեան համար:

Գ. Չմիկեան

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Թիֆլիս, 13 ապրիլ

Ձեր պատուական լրագրոյն անցեալ համար-
ներէն մի քանիսն մէջ երբեմն երբեմն յիշա-
տակած էիք Ռուբինեան վարժարանի նկատ-
մամբ, բայց բոլորովին համառօտ լինելով այն
յիշատակութիւնը, ընդարձակօրէն տեղեկու-
թիւն տալ և գործոյն կարեւորութիւնը աշխիւ
ժողովրդոց լեզվին բացատրել մեզ կը պատկա-
նէր: Ռուբինեան, որ թէև փոքր ինչ անազան,
բայց վերջապէս պատեհ առիթը կը ներկայա-
նայ ինձ, որ կանխաւ խոստման համաձայն
սոյն ձեռնարկութեան բոլոր հանգամանքը ման-
րամանաբար բացատրեմ հրապարակաւ ի գի-
տութիւն և յուրախութիւն մեծաւոր ազգայնոց:

Ռուբինեան ուսումնարանը 1870 թուին ըս-
կանալ մի հաստատութիւն է Կ. Պօլսոյ մէջ,
ազգային երկսեռ մանկանց իրութեան և դաս-
տիարակութեան նուիրեալ, այդ կրթարանը ինը
տարիներ յարստե և արդիւնաւոր կերպիւ շա-
րունակեց ուսման ընթացքը մեր վերատեսչու-
թեան և հսկողութեան ներքեւ, որոյ մասին չեմ
ուզեր որ ես անձնագով լինիմ, այլ բաւական
կը համարեմ Կ. Պօլսոյ Կերսէս Սրբազան
Պատրիարքին, և Լ. Գ. Կրտսեան ժողովոյն
վիշտութիւնը յիշել այդ վարժարանի մասին, որ
առ Վ. Եհափառ Հայրապետի ուղղեալ պաշտօ-
նական գրութեանց մէջ վկայած և հաստատած
են. նա ևս ազգային լրագրաց հրապարակային
գովեստները, ականատես վկայից և բազմաթիւ
ծնողաց և այցելուաց անկեղծ վկայութիւնք մի
առ մի յիշել աւելորդ է:

Ռուբինեան ուսումնարանը ունի այժմ Կ.
Պօլսոյ մէջ 10 հազար մանէթ արժէքով մի
շէնք, որ առանց որ և է ազգային օժանդա-
կութեանց՝ միմայն իմ քրտամբ և աշխատու-
թեամբ ձեռք բերած եմ: Բայց վերջին երկու
տարիներուն մէջ, աղետալի և աշխարհաւէր
պատերազմին երեսէն, ծնողաց շատին անջառ-
ղութեանց և ձախորդութեանց պատճառաւ,
փոքր ինչ պարտուց ենթարկուեցաւ յիշեալ ու-
սումնարանը:

Մեք, ինչպէս շատերը, ի վաղուց անտի
համոզուած լինելով որ ազգային վերակենդա-
նութիւնը և Հայաստանի վերաշինութիւնը լու-
սաւորութեամբ և գիտութեամբ միայն հնարա-
ւոր է, մեր մասնաւոր և փոքր աշխատութեամբ
այդ ընդհանուր դաստիարակութեան գործոյն
մասնակցեցանք. բայց այժմ որ պարագայները
և ժամանակը փոխուած, ընդհանուր ազգին
ընդհանուր շարժում և աշխատութիւն կը պա-
հանջէ՝ զարգացման և յառաջադիմութեան հա-
մար. միւս կողմանէ ուրախութեամբ տեսնելով
որ ազգօգուտ ընկերութիւններ, ինչպէս Արա-
րատեան և Գալոցասիրաց արեւելեան բազմաշ-
խատ ընկերութիւնները, որոնք բոլոր ծիւղեր
կը թափեն Վ. ասպուրակաւի և Տարսոյ Սա-
միկեան աշխարհներու մանկանց լոյս և գի-
տութիւն սփռելու և Հայ ազգին աղետից ու
վշտաց վերջ տալու:

Այս ոգով և այս նպատակաւ ես ևս ինձ

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԲԵՂԻՍ

Բելգիայում հասարակական կարծիքը դեռ զբաղված է տարրական ուսման ազատ լինելու հարցով: Կղերական թերթերը էլ առաջիկայ պէս տաք-տաք չեն խօսում: Նրանք շատ լատ հասկացան, որ հասարակութիւնն էլ առաջուկ պէս մեծ ուշք չէ դարձնում: Նրանք գրականներն ու պրօպագանդիստները կղերականները յուսահատող մարդիկ չեն, կարծես նրանք դէպքերից մէկն էլ այն է, որ մարդք երբէք չը պէտք է յուսահատվել: Կղերական թերթերը այժմ իրանց պրօպագանդայի ձեւը փոխեցին, այժմ նրանք փոխանակ առաջիկայ պէս չարս, հինգ կամ մինչեւ անգամ վեց, եօթ սիւներ գրելու, նրանք այժմ բաւականանում են շատ կարճ յօդուածներով, բայց շատ անգամ պատահում է, որ նրանք իրանց կղերական յանձնարժ մոռնում են մաթեմատիկական պաղ հաշիւները և փոխում են իրանց գործերու մեթօդան, և դարձնալ դուրս են դալի ամբողջ մրտոված էջեր մի և նոյն մաշված ու փտած նախադասութիւններով:

Ազատամիտ կուսակցութիւնը արդէն մասամբ յաջողակ է հաստատ հոգի վրա կանգնել: յոյս կայ որ նրանց շուտով կը յաջողի տարրական ուսումը բոլորովին կառավարութեան ձեռքը ձգել: Վերջին ժամանակները կղերականները տեսնելով, որ իրանց գցած սերմեր չէ կանաչում, մի ուրիշ միջոցի դիմեցին: Նրանք դասն այնպիսի մարդիկ, որոնք երկրի մէջ բաւականին անուշ և ազդեցութիւն ունեն և այդպիսի մարդոց ստորագրութեամբ մի մանիֆէստ հրատարակեցին, որի մէջ նրանք բողոքում են թէ նոր կազմված ծրարի պրօգրամով «այսուհետեւ կ'ընեն դաստիարակութիւնը արդիւնավում է» և այս վերջին խօսքերը մանիֆէստի մէջ տեղաված են ահագին մեծութեան աստերով, որպէս զի տպագրութիւն գործեն ընթերցողի վրա: Կղերականների կողմից այսպիսի լուրեր տարածել կատարել խաբէբայութիւն է, որովհետեւ նոր կազմակերպված պրօգրամ մայի մէջ չը նայելով որ կրօնագիտութեան դասերի համար ժամ չէ որոշված, բայց այնտեղ տաված է, որ տեղային գիւղի կամ քաղաքի քահանայ կարող է կրօնի դասերի համար առանձին ժամ որոշել և դասեր տալ, ուրեմն եթէ կրօնագիտութեան դասեր չը տրվին որ և է ուսումնարանում, դա ոչ թէ նրա համար կը լինի, որ նոր պրօգրամման հերքում է այդ, այլ դա կը լինի միայն նրա համար, որովհետեւ հոգեւորականները չեն կամենայ դասեր տալ: Կղերականները, հասկալով խղճի ազատութեան և սահմանադրական կանոնների, մի պրօգրամման են պահանջում, որի ձևատիպն ամեն առարկաներից առաջ կրօնը լինի նշանակված իր որոշելով ժամերով, և այդ կրօնը պէտք է լինի կաթօլիկութիւնը, որը պէտք է պարտադիր համարել բոլոր ուսումնական երեխաների համար: Կղերականներին ինչ փոխութիւն էլ պիտի չը թելաների հայերն ու մայրերը ինչ կրօնով էին ցանկանում դաստիարակել իրանց զաւակներին:

Կրօն բառով անդրադառնալով կղերականները անպատճառ կաթօլիկական կրօնն են հասկանում, ուրեմն նրանց շատ հաճելի չէր լինի եթէ ուսուցիչը իր աշակերտների առաջ հաստատարպէս դաստիարակող բողոքական, քաթօլիկական, յուդայական կամ մի որ և է ուրիշ կրօնի մասին, և հէնց այս առիթով էլ նոր պրօգրամման խոհմարար արգելում է ուսուցչին ընդհանուր դաստիարակութեան միջոցին կրօնի մասին բառ անգամ արտասանել իր բերնից: Ի՞նչ կատելին կղերականները եթէ օրինակ ուսուցիչը դասի ժամանակ իր բողոքական աշակերտների առաջ ջատագովէր բողոքական կրօնը և կաթօլիկութեանը հերձվածող կամ ազանդաւոր անուանէր, սուրբ հայերի, դուք խոստովանում էք, որ դա փառ կը լինէր, բողոքովին արդարացի է ձեր կարծիքը, դա կը վերադարձ կաթօլիկ աշակերտների հասկացումը, դա կը լինէր մի ապօրինի և անխիղճ վարմունք, ուրեմն ինչու դուք չէք կամենում հաշտակցանք միջոցին, դուք բնաւ ձեր մտքովն անգամ ձեր անցյալը անցյալը անցնում եք ձեր հոգեւորականներին, որովհետեւ կաթօլիկութեանը և մի և նոյն խաբէբայութիւնների առաջ մի և նոյն ձեւմարտութիւններն են դնում, այնպէս էլ մի և նոյն խաբէբայութիւնը մեքենայագործութիւնները յուսատրելու համար պէտք է մի և նոյն ձեւագով լուսաւորել:

Կղերականների առաջ ջատագովէր բողոքական կրօնը և կաթօլիկութեանը հերձվածող կամ ազանդաւոր անուանէր, սուրբ հայերի, դուք խոստովանում էք, որ դա փառ կը լինէր, բողոքովին արդարացի է ձեր կարծիքը, դա կը վերադարձ կաթօլիկ աշակերտների հասկացումը, դա կը լինէր մի ապօրինի և անխիղճ վարմունք, ուրեմն ինչու դուք չէք կամենում հաշտակցանք միջոցին, դուք բնաւ ձեր մտքովն անգամ ձեր անցյալը անցնում եք ձեր հոգեւորականներին, որովհետեւ կաթօլիկութեանը և մի և նոյն խաբէբայութիւնների առաջ մի և նոյն ձեւմարտութիւններն են դնում, այնպէս էլ մի և նոյն խաբէբայութիւնը մեքենայագործութիւնները յուսատրելու համար պէտք է մի և նոյն ձեւագով լուսաւորել:

Անշուշտ այսպիսի անխիղճ մեքի ձեւմարտութիւններ հազար ու թիւ անգամ կրկնված են և սրանց կրկնելու ժամանակ, մարդս անհայտ կարմրում է, բայց ինչ արած, ինչպէս որ մի և նոյն խաբէբայութիւնների առաջ մի և նոյն ձեւմարտութիւններն են դնում, այնպէս էլ մի և նոյն խաբէբայութիւնը մեքենայագործութիւնները յուսատրելու համար պէտք է մի և նոյն ձեւագով լուսաւորել:

Մանիֆէստի հեղինակները—կղերականները—խղճում են փոքր երեխաների վիճակի վրա, որոնց մէջ, կղերականների կարծիքով, տեղութիւնը կամենում է մեռցնել կրօնի զգացմունքը: Նրանք անպարտ խօսում են բարոյական նութեան մասին, ընտանիքի հայերի իրաւունքի մասին, խղճի ազատութեան մասին և բոլոր այս խօսքերով նրանք միայն մի բան են ձգտում, այն է, հաստատել կաթօլիկ քահանայի իրաւասութիւնը երկխոսյոց դաստիարակութեան մէջ, որովհետեւ նրանք շատ լատ հասկանում են, որ այդպիսով միայն նրանք կարող են տիրել աշխարհական դասակարգի վրա: Նրանք կամենում են բռնաբարել ամեն խիղճ և հպատակեցնել դրան կաթօլիկական վարդապետութեան, և այս բոլորը նրանք անում են առանց համարձակելու «կաթօլիկ» խօսքը մէջ բերելու: Նրանք միշտ այդ խօսքը փոխարինում են կրօն համեստ բառով:

Այս պէտք չէ կարմրել, պէտք չէ ամաչել, պէտք չէ տարակուսել: պէտք է դէմ յանդիման ու համարձակ քայլերով դնալ դրանց առաջ, և միշտ լոյս աշխարհ անել դրանց մեքենայագործութիւններն ու խորամանկութիւնները: Բաւական է որպէս նրանք ի չար գործ անեցին ժողովուրդի բարեմտութիւնը, պէտք է նրանց ամեն օր կրկնել այս խօսքը: «Դուք Կնիվիդիցիայի արժանի զաւակներ էք, ձեր պահանջած պարտադիր կրօնը կաթօլիկութիւնը կամ փայտակոյտն է»:

ԹԻՐԱՆՄԱՆԸ ԷՖԲԻԱՐ ԼՐԱԳԻՐ ԹՎԹԱՅՈՒ

ԹԻՐԱՆՄԱՆԸ

Վան, 1879, յունվար 20

Ա. Հայ ոստիկանի մը չարաչար գանակ ու մը:—Բ. Ասորի գիւղ մը Լուսաւորչական եկեղեցին ընդունուեալ կողմէ:—Գ. Սահմանադրութեան գործադրութիւնը:—Դ. Սրբազան Պատրիարք հօր ընկերութեանց նկատմամբ գրած կոնդակը:

Ա.—Կառավարական հարստահարութիւններ այնչափ հրատարակուած են լրագրաց մէջ, որ ընթերցողը ձանձրացած են գրեթէ: Ուստի թղթակցութիւնը զանոնք գրելով նոր բաներ երևան հանած չեն լինիր: Մենք նկատելով այս բան չէինք ուզել մեր նամակով հարստահարութիւններ նկարագրել, սակայն քարէ սիրտ ունենալու չափ ալ անզգայ չէինք որ կարենայինք չը պատմել հետեւեալ տակալի չարագործութիւնները:

Յունուար 17-ին Տիւրքիոյ Վարդան անուն անձն, որ կառավարական գիւնուոր է Առաջնորդարանին յատկացուած, Այգեւոստանի Նորաթիւնի կողմէ թաղէն անցած ժամանակ, Կաթաղ օղլի Նարո թիւրքն առանց ո և է պատճառ կը յարձակի խիղճ Վարդանին վրայ, հրացանի բունով չարաչար կը ծեծէ այնչափ, որ կը յուսայ թէ մեռած պիտի մնայ հասկանալով իր անգործութեանը արդեւորականութիւնը: Բայց որովհետեւ դեռ ողջ մնացած կը լինի, գոտի մը նորա վրդ կանցունէ և հեղձամղձուկ վիճակի մէջ կը քաշէ մօտակայ հորը նետելու համար: այն ատեն մերձակայ տուններէն աղաղակ կը բերդի և թիւրքն իւր սպանելին ձգելով փախչել կը ստիպուի: Վարդանի կենքն փտանքի տակ է պիտի և չը կարծուի թէ առողջանայ: զի ոսկորները ջարդուբարդ եղած են և շունչն սպառելու վրայ էր: Նարոն փախած է, կառավարութիւնը նորա հայր ձերբակալած է: Նրեմիս սրբազան հատուցում պահանջեց, կուսակալն պատասխանեց թէ քեզ խառնուելիք չը կայ:

Արդ խմբագիր տէր, կարելի է միթէ այսպիսի դէպքերու վրայէն լուծեամք անցնել: Ի՞նչ կուզեն չայրեքն անգործ տաճիկներն, մինչեւ երբ դեռ պիտի կրկնք այսպիսի հասկանալով: Վարդանի դէպքէն ի դատ դեռ շատեր կան, բայց չենք յիշեր:

Բ.—Քաղաքէն իբր 10 ժամ հեռի Սարա անուն գիւղ մը կայ, որ գուտ Ասորաբնակ է: Այս գիւղի Ասորիներն որք 30 տունի չափ են, այս շարքի հանրագրով մը դիմեցին Առաջնորդարանին՝ յայտնելով թէ Լուսաւորչական եկեղեցւոյն անգամ կուզեն լինել և առաջնորդարանին խիղճ իրենց և դպրոց բացուի իրենց գիւղը: Առաջնորդարանը պէտք եղածն զործարարած չէ տակալին: Միայն կուզէ ստուգել թէ ի՞նչ շարժառիթ ունին Ասորիք որ այս խնդիրն առաջարկեցին:

Գ.—Նրկար ժամանակէ հետէ ժողովուրդը կը փախաբէր այստեղ Սահմանադրութեան գործադրութիւնը տեսնել և սահմանադրապէս Վարդութիւն ունենալ: զի թաղ խորհուրդներն 6 տարի է ի վեր պաշտօն կը վարեն: Վարդութիւնն ալ իւր ուղած մարդիկ իրեն անգամ կընտրէ, մինչ ինքն ալ օրինական կերպով ընտրուած չէ: Առաջնորդարանը չը կարենալով այլ ևս ժողովուրդան փախաբէր դիմադրել, այս շարքու գործադիր յանձնաժողով մը ընտրեց, որ պիտի սկսի, կատեն, մօտ օրերս Սահմանադրութիւնը գործադրել: Թաղ խորհուրդներն ընտրելով պիտի առաջնայ մինչև Առաջնորդի ընտրութեան սահմանը: Վանայ հին կուսակցութիւններն կը դիմեն գիւղերէ տեսնելու համար թէ որ կողմէն խլաւում տեղի պիտի ունենայ: Ըստ մեզ, եթէ կուսակցութիւններ երևան ելնեն, նոր տարրերէ կը բաղկանան նոր պարագլուխներ ունենալով:

Դ.—Նրկու շարքի առաջ այստեղ երեցաւ մի պատճէն այն կոնդակի, զոր Ս. Պատրիարք հայրն Կ. Պօլսոյ եկեղեցեաց մէջ կարգաւ տուած էր ընկերութեանց օգնելու համար: Այդ կոնդակին մէջ Վանէն երեք ընկերութիւն միայն յիշուած լինելով «Սանդիտան, Հայկազեան, Հայրենասէր» միւս ընկերութիւններն նախանձեցան: Սակայն այս ձեւմարտ է որ Ս. Պատրիարք լատ ընտրութիւն արել էր: Կան զի այդ երեքն ամենէն աւելի օգտակար եղած են Վանայ: Հայկազեան ընկերութեան դպրոցն այժմ Հայրենասէր ընկերութիւնը կը հոգայ թէ նիւթապէս և թէ բարոյապէս ու հանգանակելով: Ժողովուրդը մեծ փառահալութեամբ կը նուիրէ: Հայրենասէր ընկերութիւնը Հայկական վարժարանի անկիւն կազմուած է:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Polit. Corresp.» լրագրին Սալոնիկից հաղորդում են, որ բուլղարների ապստամբութիւնը հետզհետէ ստատիւնում է: Սալոնիկի նահանգապետը թիւրքաց կառավարութեանց օգնական զօրքեր է պահանջել: Նահանգապետի իշխանութեան տակ գտնված 40 բաժնային զօրքերը բաւական չեն ապստամբութիւնը ճնշելու համար:

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Մասիս» մէջ կարդում ենք. «Թոհութեամբ կը լսեմք թէ Սրբաւանտեանց գեր. Տ. Գարեղին վարդապետ փերջին անգամ Հայաստան ըրած ուղևորութեան պատմութիւնը մամուլ յանձնել է և թէ Գառը գիւղի մեր պատարժան ազգային, որոց քարոզչին է գեր. վարդապետն, ազգասիրարար յանձն առել են գրքին տպագրութեան ծախքն ամբողջապէս վճարել»:

Նորհայտութեամբ ստացանք Վենեցիայի Միլիթարեան միաբանութեանց Ս. Վաղարի տպարանում հրատարակութեան համար պատրաստվող «Հայ—անգլիական բառարանի» յայտարարութիւնը:

«ՄՇԱԿԻ» ՀՆՈԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

10հոկտեմբեր, 13/25 ապրիլի: Բրիտանական գրական հրատարակչական Վիկտորիա վեբարձաւ իր տեղը: Նախընտրանք հաճախեց ընդունել բրիտանական գրականութիւնը: «Daily News» լրագրին Բաղդադից հեռագրում են, որ Տեկէ ցեղն թիւրքմենները յարձակվեցան ուսաց արշաւող զօրաբանների ուղղութիւն վրա և յափշտակեցին 100 հատ: Գնեթալ Լամակին յետ միջոց յարձակվողներին: Ուսանելը 20 մարդ կորցրին:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 14 ապրիլի: Պետական բանկի 5% տոմսերը առաջին շրջանի արժէ 96% ի, երկրորդ 96 ի, երրորդ 96 ի, չորրորդ 95 ի 75 կ, ներքին 5% առաջին փոխառութեան տոմսերը արժէ 239 ի, երկրորդ 234 ի, արևելեան առաջին փոխառութեան տոմսերը 93 ի 25 կ, երկրորդ 93 ի 50 կ, ոսկի 8 ի 52 կ: Ուսաց 1 ռուբլ Լոնդոնի վրա արժէ 23 պէնս, ուսաց 100 ռուբլ Գերմանիայի վրա արժէ 196,25 մարկ, Փարիզի վրա 241 Ֆր. 75 անտիմ: Տրամադրութիւնը շատ ամուրէ:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 15 ապրիլի: Ապրիլի 2-ի չարագործի դատի համար նշանակված բարձր դատարանի նախագահ նշանակված է իշխան Ուրուսով: Բ. Գուրը Սերմեն-Զինչիկին նշանակեց Սերբիայի դեսպան: Գնեթալ Տօմսոյ ընտրեց 18-ին ուղևորվում է Օրէսա, իսկ կոմս Լօրիս-Մելիքով այսօր ուղևորվում է Խարկով: Հաստատվում են, որ չինական դեսպանութեան գլխաւոր նպատակը անաշտուրութեան պատահէ: Ուսաց կառավարութիւնը վճարականապէս հրաժարվեց Կուլման Զինաստանին տալ:

ՎԻԵՆՆԱ, 14/26 ապրիլի: Կոմս Շուվալօվին այստեղ առանձին ուշադրութեամբ են շրջապատում: Լրագրիները զանազան դատարարութիւններ են անում նրա յանձնարարութեան մասին:

ՄՈՍԿՎԱ, 14 ապրիլի: Իշխան Գոլցորտկովի յիմնադրած յօբելեանը փառաւոր կերպով տօնված է: Ստացվեցին բազմաթիւ արդեսներ և հեռագրիներ: Թագաւորը և Թագուհին բարեկամորթեամբ անցան Սոսկի վայրով ապրիլի 13-ին, իսկ Թարկովով 14-ին:

Կ. ՊՈԼԻՍ, 13/25 ապրիլի: Աւստրո-թիւրքաց պաշտպանութիւնը հետեւեալ գլխաւոր կէտերից է բաղկանում: Աւստրիային արգելվում է գրաւել Նօվի-Բազար երկու ամից առաջ դաշնադրութեան հաստատվելու օրից, աւստրիացիներին անպայման արգելվում է գրաւել Բագօնի անցքը, Սալոնիկի ճանապարհը և Լիմա գետի սո մօտ: Նօվի-Վարոշի, Պրէկոպլի և Բէյուպոլի մէջ գտնված զօրքերի համար սահմանական զիծ է որոշված: Այդ զիծից անցնելու աւստրիական զօրքերին արգելված է:

Խմբագիր-Հրատարակող ԳԻՐԳՈՐ ԱՐՄԻՈՒՆԻ

